

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir,

judcători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Podrez Stanislav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Podrez Stanislav XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.04.2018 – 20.11.2018;

Instanța de apel: 03.12.2018 – 10.04.2019;

Instanța de recurs: 20.06.2019 – 07.08.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 noiembrie 2018, a fost recunoscut vinovat Podrez Stanislav, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal și în baza acestei norme i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani (unsprezece), cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 alin. (1) din Codul penal, prin cumul de sentințe, partea neexecutată a pedepsei efective stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, stabilindu-i-se definitiv lui Podrez Stanislav, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a admis parțial acțiunea civilă formulată de reprezentantul părții civile CSV „Ajelon-Schimb” S.R.L., avocatul Ciumac Nicolae împotriva lui Podrez Stanislav Serghei privind încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat din contul lui Podrez Stanislav în beneficiul CSV „Ajelon-Schimb” S.R.L. suma de 138 526,38 lei (o sută treizeci și opt mii cinci sute

douăzeci și șase lei, 38 bănuți) cu titlu de prejudiciu material cauzat și suma de 4000 (patru mii lei) cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest acțiunea civilă s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Podrez Stanislav activând în baza contractului individual de muncă nr.2 din 27.03.2018 în calitate de casier la agentul economic CSV „Ajelon-Schimb” S.R.L., urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea sa, în vederea îmbunătățirii situației materiale personale, în perioada de timp 31.03.2018 - 01.04.2018, data și ora exactă nestabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se în oficiul schimbului valutar gestionat de persoana juridică nominalizată, cu sediul pe adresa mun. Chișinău, str. Ion Creangă 4, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, folosindu-se de situația de serviciu, a însușit ilegal din casieria schimbului valutar mijloace bănești în sumă de 3504 dolari SUA, care conform cursului de schimb oficial a BNM a constituit suma de 57704 lei, 2760 euro care conform cursului de schimb oficial a BNM a constituit suma de 56008 lei, 61800 RUB care conform cursului de schimb oficial a BNM a constituit suma de 17680 lei, 3220 RON care conform cursului de schimb oficial a BNM a constituit suma de 14027 lei, 19000 hrivne ucrainenești care conform cursului de schimb oficial a BNM a constituit suma de 11791 lei, 1600 Lire Sterline care conform cursului de schimb oficial a BNM a constituit suma de 37051 lei, 590 Franci Elvețieni care conform cursului de schimb oficial a BNM a constituit suma de 10156 lei și 93482 lei MDL, astfel cauzând părții vătămate CSV „Ajelon-Schimb” S.R.L. un prejudiciu material în proporții deosebit de mare în sumă totală de 297 899 lei.

Astfel Podrez Stanislav a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal după indicii calificativi *„delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu săvârșită în proporții deosebit de mari”*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Răileanu Petru în interesele inculpatului Podrez Stanislav, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță privind încetarea procesului penal în privința lui Podrez Stanislav, învinuit în baza art. 191 alin. (5) din Cod penal, din motivul că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, invocând următoarele argumente:

- sentința este una neîntemeiată, ținând cont de declarațiile detaliate ale inculpatului din cadrul cercetării judecătorești, iar conform extrasului eliberat de la institutul oncologic a fost stabilit că Podrez Ana, adică mama inculpatului Podrez Stanislav se află în starea gravă;

- consideră că Podrez Stanislav a comis fapta în stare de extremă necesitate pentru a salva viața rudei apropiate, adică mamei sale, prin urmare fapta comisă nu constituie infracțiune, iar procesul penal în acest caz urmează a fi încetat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit, că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Podrez Stanislav. Probelor examinate, instanța de fond le-a dat o apreciere juridică corectă în conformitate cu prevederile art.art.100 alin. (4), 101 Cod procedură penală, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpatului Podrez Stanislav în baza art. 191 alin.(5) Cod penal după semnele calificative „delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu folosirea situației de serviciu săvârșită în proporții deosebit de mari.”

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului se confirmă prin următoarea sinteză de probe:

- Declarațiile martorilor Bugai Snejana, Bugai Dmitre, Roșca Sergiu, Carabadjac Pavlina, Gațan Dmitru, Țurcan Petru;

- Procesul-verbal de examinare din 10 aprilie 2018 (f. d. 51 – 74, vol. I);

- Procesul-verbal de examinare din 04 aprilie 2018 (f. d. 100 – 107, vol. I);

- act de primire-predare a bunurilor ridicate în cadrul cauzei penale nr. 2018030486 (f. d. 111 – 114, vol. I).

Astfel, alegațiile inculpatului Podrez Stanislav privind nevinovăția sa în comiterea faptei imputate, nu au pot fi reținute ca fiind plauzibile, considerându-le date în scopul eschivării de la o eventuală răspundere penală și constituie o formă de autoapărare.

Totodată, instanța de apel a reținut că, deși inculpatul Podrez Stanislav recunoaște parțial vina în comiterea faptelor imputate însă neagă cuantumul sumei însușite, reieșind de probatoriul cercetat mai sus, instanța de judecată a considerat că vinovăția inculpatului Podrez Stanislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal este dovedită în afară de orice dubiu rezonabil, fiind confirmată pe deplin prin probele administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată, care sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

În acest sens, instanța de apel a reținut poziția instanței de fond, potrivit căreia se atestă că probele cercetate indică asupra faptului că Podrez Stanislav a acționat cu intenție directă, circumstanță, care de fapt, nu este negată de inculpat, însă ultimul indică că a acționat pentru a o ajuta pe mama sa, despre care a aflat în ziua comiterii faptei că este bolnavă de cancer. În acest sens, instanța de judecată a reținut că partea apărării în susținerea poziției de apărare au prezentat extrasul eliberat de Spitalul Oncologic din care rezultă că Podrez Ana (mama inculpatului Podrez Stanislav) în vârstă de 46 ani, data nașterii 12.10.1971, a fost internată în IMSP Institutul Oncologic de la 28.12.2017 până la 02.01.2018 fiind externată din secția hematologie III cu diagnosticul Boala Hodkin scleroza nodulară (C811).

Dând apreciere înscrisului prezentat instanța a menționat că este cu greu de crezut că inculpatul Podrez Stanislav a aflat despre boala mamei la 31 martie 2018 în condițiile în care din extras rezultă că aceasta a fost internată în IMSP Institutul Oncologic de la 28.12.2017 până la 02.01.2018.

Subsecvent, instanța de judecată a mai reținut că martorul Țurcan Sergiu în cadrul ședinței de judecată confirmă faptul că Podrez Ana care este mama inculpatului Podrez Stanislav suferă de cancer gradul IV, iar inculpatul i-a comunicat că caută bani pentru ea. În acest sens, instanța a menționat că inculpatul cunoștea despre boala mamei sale cu mult înainte, preconizând comiterea infracțiunii în scopul obținerii surselor financiare, însă, deși inculpatul invocă un scop pretins nobil, de a o ajuta pe mama sa, aceasta nu justifică acțiunile ilicite comise de acesta.

Mai mult, instanța de judecată a apreciat atitudinea inculpatului Podrez Stanislav de justificare a comportamentului său prin insinuarea că a fost afectat de noutatea referitor la boala mamei, ca totalmente eronată, în condițiile în care atitudinea acestuia ulterioară comiterii infracțiunii nu denotă că acesta intenționa să transmită banii, după comiterea faptei ilicite acesta a lăsat suma de 800 Euro unchiului său fără a indica motivul, a plecat în Transnistria invocând că de acolo intenționa să plece în Spania unde se afla mama sa, însă nu este cert locul aflării mamei inculpatului precum și faptul că aceasta ar avea nevoie de bani.

Mai mult, instanța de apel a atestat că inculpatul a insinuat tulburări în percepție inclusiv la comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018.

De asemenea, cu referire la alegațiile apelantului, cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu acționarea de către inculpatul Podrez Stanislav din extremă necesitate conform prevederilor art. 38 Cod penal, în acest sens, instanța de fond a reținut că conform art.38 alin. (1) - (3) Cod penal nu constituie infracțiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de extremă necesitate. Este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva viața, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel. Nu este în stare de extremă necesitate persoana care, în momentul săvârșirii faptei, își dă seama că provoacă urmări vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat. Pentru existența stării de necesitate se cer întrunite, cumulativ, un șir de condiții cu privire la pericol și cu privire la actul de salvare.

Condițiile cu privire la pericol sunt: să fie iminent, să fie real și vădit, să amenințe anumite valori sociale, - acestea fiind expres și limitativ arătate în art.38 alin.(2) Cod penal. Condiția ca pericolul să fie iminent se realizează atunci când pericolul amenința cu producerea prejudiciului sau este actual, adică este în curs de desfășurare, fără a aduce o atingere efectivă valorilor ocrotite de lege. Dacă pericolul s-a transformat în realitate prin lezarea efectivă a valorilor sociale ori a încetat să mai existe, nu va mai fi starea de extremă necesitate. Astfel, în cazul extremei necesități, se întâlnesc două interese diferite, și apărarea unui interes are loc prin încălcarea altuia.

Astfel, raportând la caz, instanța de judecată just a constatat că inculpatul a acționat ca urmare a unui pericol iminent ce vizează viața și sănătatea mamei sale, în condițiile în care reieșind din extrasul anexat denotă că acesta cunoștea despre boala mamei anterior comiterii faptei ilicite, mai mult decât atât, din analiza conduitei acestuia ulterioară comiterii infracțiunii nu denotă că acesta ar fi încercat să o contacteze pe mama sa, sau că acesta s-ar îndrepta în adresa ei, ultimul nici nu a indicat locul de aflare a ei, de ce invocă că mama sa s-ar afla în Spania, iar tratamentul îl face în Republica Moldova în cadrul IMSP Institutul Oncologic.

În această ordine de idei, sistematizând cele conturate supra, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că vinovăția inculpatului Podrez Stanislav în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal și-a găsit confirmare în ședința de judecată dincolo de orice dubiu rezonabil și nu sunt temeiuri în vederea încetării procesului penal în baza art. 390 alin.(1) pct.6 Cod de procedură penală.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, al 08 iunie 2019, în termen, declară recurs ordinar avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Podrez Stanislav, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, indicând temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12), invocă motive similare cu cele invocate în apel.

7. Procurorul prin referința depusă, pledează pentru declararea inadmisibilității recursului inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece lipsesc temeiuri de casare a hotărârii pronunțate în cauza penală în privința inculpatului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal atestă, că reieșind din textul recursului se constată că recurentul invocă temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția precum și pct. 12) faptei săvârșită i s-a dat o încadrare juridică greșită, își exprimă convingerea că instanțele ierarhic inferioare incorect l-au recunoscut vinovat și condamnat pe inculpat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, considerând că inculpatul a comis fapta în stare de extremă necesitate pentru a salva viața mamei sale, iar fapta comisă nu constituie infracțiune, fapt pentru care procesul penal urmează a fi încetat.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței fără modificări, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, motivându-și soluția potrivit pct. 5 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

Astfel, Colegiul penal consideră, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate, iar instanța de apel corect a respins argumentele apărării precum că fapta a fost comisă de către inculpat în stare de extremă necesitate.

Totodată, Colegiul penal conchide, că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut

drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze de către instanța de apel, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, or, în susținerea concluziilor sale instanța de apel a menționat, că instanța de fond corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. art. 191 alin. (5) Cod penal, iar motivul invocat de recurent privind săvârșirea faptei în stare de extremă necesitate este neîntemeiat.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit căror hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

Cu referire la motivele recursului, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, pledând pentru încetarea procesului penal, deoarece fapta a fost comisă de către inculpat în stare de extremă necesitate, invocarea acestei erori, care prevede că *„faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”* este lipsită de logică, dar și neîntemeiată.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Podrez Stanislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în cauza penală privind-l pe **Podrez Stanislav XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **30 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor